

(23. neděle po sv. Trojici) Připomínka reformace: 30.10.16

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista!

„Hospodin dává slyšet až do dálav země: Vyřid’te dceři sionské: Hle, přichází tvá spása.“ (Iz 62,11) + uvítání: chceme společně slyšet, co vyhlašuje Hospodin, s čím k nám přichází; ze slyšeného pak vyroste naše víra a bude posílena

♪ 246

Modleme se: S vděčností přijímáme zprávu evangelia, že se o nás, náš milující Bože, zajímáš, že se nás ujímáš a že nás ve své milosti zahrnuješ svou dobrotou přesahující naše chápání a naše představy. Děkujeme, že důvěru ve tvé úmysly s námi prosazuješ nikoli strachem nebo tvrdou mocí, ale získáváš si nás věrností, pravdou a pokojem.

Prosíme, abys tak, jako jsi již dříve projevoval svou spravedlnost v tom, když jsi trpělivě promíjel hříchy, abys tak jednal i s námi. Ačkoli jsme poznali tvou konečnou vůli zjevenou ve tvém Synu, nedokážeme v ní pevně stát a plnit ji, a proto potřebujeme i my tvé bohaté a štědré odpuštění. Smiluj se nad námi pro Ježíše Krista.

A prosíme i o tvou blízkost a sílu, které nám prokazuješ ve svém Duchu. Učiň si z nás své služebníky, kteří budou jeden každý svým životem odkazovat k tvé milosti a ke tvé spravedlnosti. Ať z našich srdcí, úst i činů vyvěrá každodenně tvá chvála: Sláva Otci ... Amen

♪ Svítá 169

promluva – vyslání do NŠ

📖 Ž 85

♪ 189 B

„Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“ (Mt 5,6) Po spravedlnosti prahnou jednotlivci, touží po ní i celé národy. Naplň, Pane, jejich očekávání! Dej i nám účast na tvé spravedlnosti, která naplní zemi!

📖 Ř 3,21-26

Je to nespravedlivé, když někdo páchá zlo, a není potrestán. Je to

nespravedlivé, když se někdo snaží, dře, naplno využívá pracovní dobu, a pak dostane stejnou odměnu jako ten, kdo se fláká a ulejšvá. Je to nespravedlivé, že někdo má už od samého startu do života lepší podmínky než jiný, třeba že má určité nadání, je silnější, má bohaté rodiče, nebo se jenom narodí v Evropě – poklidné, stabilní a sociálně ohleduplné, kdežto jiný člověk ne. Je to nespravedlivé, když hlava státu vyznamenává mimo jiné své servilní nohsledy, zatímco „neposlušné“ opomíjí a kritické hlasy ve slavnostním projevu „v jedné poznámce“ tak říkajíc odstřelí.

V našem světě nevládne přirozeně spravedlnost. Není automatická. My se o ní někdy upřímně snažíme, alespoň ty největší nerovnosti chceme napravovat a nejkřiklavější problémy propastných rozdílů řešit. Jindy však ani nebudujeme zdání o ní a dáváme zcela nepokrytě průchod nespravedlnosti. Sami máme nedávnou historickou zkušenost s budováním tzv. třídně spravedlivé společnosti, které bylo založeno na zcela nespravedlivém ponižování a odstraňování nepohodlných.

V našem světě nevládne přirozeně spravedlnost. Jenže člověk není jen tvor přirozený, kterému by vládly pouze vrozené pudy. Ale jsme také nadáni vůlí, rozumem, mravností a úctou k vyšším hodnotám. Proto nás nespravedlnost neoponechává v klidu, proto toužíme po spravedlnosti. A hledáme ji. Již dávné náboženské texty patřící k naší tradici, ale i mnohé další duchovní proudy pocházející z různých koutů planety se po ní pídí.

A tak i apoštol Pavel dal do vínku křesťanství tuto otázku: Jak se prosazuje Boží spravedlnost? A to právě vzhledem k tomu, že naším světem cloumá nespravedlnost. Jak se může stát člověk spravedlivým před Bohem?

To je nám dáno poznat. „Nyní je Boží spravedlnost zjevena.“ Je nám odkryta, ukázána, odhalena. My jsme si ji nevymysleli sami. Je dosvědčovaná zákonem a proroky, je uskutečněná v příběhu Ježíše Krista, v jeho ukřižování a zmrtvýchvstání, a je darovaná každému, kdo věří.

Boží spravedlnost není založena na tom, co učiníme my, špatného, dobrého nebo ještě lepšího, ale jedině na tom, co učinil Bůh sám. Boží spravedlnost není podmíněna tím, jestli jsme schopni nebo ochotni se

k ní dopracovat nějakou správnou technikou, ale on nám ji dává. Bůh dopředu nepožaduje splnění nějakých podmínek, ale obdaroval nás zadarmo ve své milosti. A neřeší, odkud kdo pochází a kde zrovna se ve svém životě nachází. Ukazuje, že dává.

Je to podobné, jako když do rodiny přijde návštěva a přinese drobné dárky pro děti. Co je spravedlivé? Když jsou všechny děti poděleny stejně. A ne podle toho, jestli někdo otevřel a pomohl pověsit kabát či nikoliv. Ne podle toho, kdo se mile usmíval na uvítanou a kdo si ještě za dveřmi v pokojíku hrál. A už vůbec ne podle toho, kdo z obdarovávaných by měl nejostřejší lokty, aby zabral i dárky určené pro ostatní. Bůh přichází a nabízí jednomu každému svůj dárek. Opravdu spravedlivě každému.

A jediné se musí stát, aby děti ten dárek opravdu mohly užít. Totiž chtít, natáhnout ruku a vzít si jej. S důvěrou, že je to dobré. A snad se slušným poděkováním. A právě k tomuto převzetí můžeme přirovnat apoštolem zmíněnou víru: „Prosím, vezmi si.“ „Děkuji, přijímám.“ Jinak dárek zůstane někde na půl cesty. Nepřevzat. Nevyužit. „Boží spravedlnost“ je dána „skrze víru pro všechny, kdo věří.“ Do darované čokolády se dítě nezakousne, pokud si jí nevezme. Hned nebo třeba o něco později. Ale bez toho přebrání, přivlastnění si to prostě nejde. A tomu apoštol říká „víra.“

Přebírá každý osobně, sám za sebe. Nezprostředkuje mu to ani sama církev, ani její nejvyšší představitelé. (Podobenství dotaženo až do konce, a teď promiňte: Že by tu čokoládu vzali a předžvejkali.) Nemá-li se člověk stát nesvéprávnou loutkou, pak se to bez mého vědomého rozhodnutí pro přijetí toho Božího dárku zkrátka neobejde. Já a můj Bůh, obdarovaný a Dárce, ospravedlněný a Spravedlnost sama skrze víru v Ježíši Kristu.

Možná nám to tak nepřijde, ale to je obrovská úleva. Oproti všem jiným způsobům plných podmínek, omezení a povinností je možnost radostného přijetí dárku pro člověka nejschůdnější i nejspravedlivější. Protože všichni mají naprosto stejnou možnost natáhnout ruku a říct: „Děkuji, přijímám.“ Nikdo tuto možnost nemůže druhým omezit, zablokovat. Nikdo není předem vyškrtnut pod jakoukoli záminkou či podmínkou. Bůh každého z nás, jednotlivě a osobně, bere natolik

vážně, že dává svou spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Amen

♪ Svítá 166

liturgie VP (Den reformace)

♪ 408

Náš Pane Ježíši Kriste, v tobě je nám zjevena a darována milost Boží, tvá zásluha nás před Bohem ospravedlňuje. Tobě věříme, tvým prostřednictvím Bohu předkládáme své prosby a přímlyvy:

- Tys nás povolal k jednotě. Posiluj v našich vzájemných vztazích, co nás spojuje. Překonávej, co nás rozděluje.
- Tys nám dal poznat plnou pravdu o Bohu, svém i našem Otci. Dej nám srdce otevřená pro tvé oslovení. Ukazuj nám, kde tě smíme nalézat v druhých lidech, v potřebných i ve společenství věřících.
- Tys nás povolal za svědky Božího díla. Posiluj nás svým slovem k naplnění tvých očekávání. Uč nás zvěstovat i sloužit. Uč nás mluvit tak, aby tě i další poznali, uč nás prokazovat tvou lásku.
- Tys nám přinesl smíření s Bohem. Ved' nás k moudrosti, aby mír zavládl na bojištích i v běžných mezilidských napětích. Ved' nás k pravdě, abychom jeden druhého neobelhávali, abychom byli schopni doznat svá selhání a plnili své sliby.
- Tys nám otevřel obzory víry. Povzbuzuj nás, ať z víry žijeme, ať se nedáme více ovládat strachem, nedáme se zlákat pokušeními, nenecháme se koupit či zlomit. Čiň z nás svobodné Boží děti.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

📖 Mt 6,33

📖 Nu 6,24-26

♪ Svítá 363